

מקור המאמר בזהר פרשת במדבר דף קכ ע"ב
במיצות מעשיות ובדבורי התפלה נתקים העולמות

רְבִי שְׁמַעוֹן פֶּתַח (תהלים כה) **לְדוֹד אֵלֶיךָ יי נִפְשֵׁי אִשָּׁא**
אֱלֹהֵי בְךָ בַטַּחְתִּי וְגו', מָאִי קָא חָמָא דְדוֹד
לְסִדְרָא הָאִי שְׁבַחָא הָכִי. וְכִלְהוּ שְׁבַחֵי דְאֵינּוֹן
בְּאַלְפָּא בֵּיתָא כִּלְהוּ שְׁלַמִּין, וְהָאִי חֲסָרָא דְלֹא אִית
בֵּיהּ ו'. וְאַמָּאִי סְדוּרָא דָּא לְמִנְפַּל עַל אַנְפִּין.

רְבִי שְׁמַעוֹן פֶּתַח, (תהלים כה) **לְדוֹד**
אֵלֶיךָ ה' נִפְשֵׁי אִשָּׁא אֱלֹהֵי בְךָ
בַטַּחְתִּי וְגו'. מָה רָאָה דוֹד לְסִדְרָא
שְׁבַח זֶה כִּכָּהָן? וְכֹל הַשְּׁבַחִים
שֶׁהֵם בְּא"ב, כָּלֵם שְׁלַמִּים, וְזֶה
חֲסָר, שְׂאִין בּוּ ו' וְלָמָּה סְדוּר
זֶה לְפַל עַל אַפִּים?

אַלָּא (תא חזי) **רָזָא עֲלָאָה הוּא, גְּנִיז בֵּין חֲבֵרֵיִיא.**
בְּשַׁעְתָּא דְלִילֵיָא עָאֵל, (וְשִׁלְטָא) אֵילָנָא
תַּתָּאָה דְתַלְיָיא בֵּיהּ מוֹתָא פְּרִישׁ עֲנַפּוּי וּמְכַסְיָא
לְכַלָּא. וְעַל דָּא אֶתְחַשְׁדָּ. וְכֹל בְּנֵי עֲלָמָא טַעֲמִין
טַעֲמָא דְמוֹתָא, וְאַקְדִּים בַּר גֶּשׁ וְיִהִיב לִיהּ
פְּקוּדוֹנָא דְנַפְשֵׁיהּ, וְאַפְקֵדִיהּ בִּידֵיהּ בְּפְקוּדוֹנָא.
וּבְגִין דְנַטִּיל לֹון בְּפְקוּדוֹנָא, תָּב פְּקוּדוֹנָא לְמֵאֲרִיָּה
בְּשַׁעְתָּא דְאֶתִי צְפָרָא. כִּד אֶתִי צְפָרָא וְתָב
לְגַבִּיָּהּ פְּקוּדוֹנֵיהּ, בְּעֵי לְבָרְכָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָ
הוּא, דְאִיהוּ מְהֵימְנָא עֲלָאָה.

אַלָּא סוּד עֲלִיּוֹן הוּא גְּנִיז בֵּין
הַחֲבֵרִים. בְּשַׁעָה שְׁנַכְנַס הַלִּילָה,
(וְשִׁלְט) הָעֵץ הַתַּחְתּוֹן שֶׁהַמּוֹת
תְּלוּי בּוּ, פּוֹרֵשׁ עֲנַפּוּי וּמְכַסֶּה
הַכֹּל. וְעַל כֵּן מַחְשֵׁיךָ, וְכֹל בְּנֵי
הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעַם הַמּוֹת,
וּמְקַדִּים אָדָם וְנוֹתֵן פְּקוּדוֹן נִפְשׁוֹ,
וּמְפַקֵּד בִּידוֹ בְּפְקוּדוֹן. וּמִשׁוּם
שְׁלֹקַח אֹתָם בְּפְקוּדוֹן, חוֹזֵר
הַפְּקוּדוֹן לְכַעֲלֵי בְשַׁעָה שְׁמַגִּיעַ
הַבְּקָר. כְּשֶׁמַּגִּיעַ הַבְּקָר וְחוֹזֵר
אֵלָיו פְּקוּדוֹנוֹ, צְרִיךְ לְבָרֵךְ אֶת
הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
הַנְּאֻמָּן הָעֲלִיּוֹן.

לְבַתָּר דְקָם, עָאֵל לְבֵי כְנִישְׁתָּא, מְעַטָר בְּטוֹטְפֵי.
אֶתְכַסִּי בְכִיסוּי דְצִיצִית. עָאֵל וּמְדַכִּי גְרַמִּיָּה
בְּקוּרְבָנִין בְּקַדְמוּתָא. לְבַתָּר קַבִּיל עָלֶיָהּ עוֹל מַלְכוּתָא
אַחַר כֵּן מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת בְּסוּדוֹר שֶׁל שְׁבַחֵי דוֹד, שֶׁהֵם סְדוּר שֶׁל עַל מַלְכוּת. וּבְסוּדוֹר שְׁבַח זֶה

אַחֲרֵי שְׁקָם, נִכְנַס לְבֵית
הַכְּנֶסֶת, מְתַעַטֵר בְּתַפְלִין,
מְתַכַּסֶּה בְּכִסּוּי צִיצִית, נִכְנַס
וּמְטַהֵר עֲצָמוֹ בְּקַרְבָּנוֹת בְּתַחֲלָה,
אַחַר כֵּן מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת בְּסוּדוֹר שֶׁל שְׁבַחֵי דוֹד, שֶׁהֵם סְדוּר שֶׁל עַל מַלְכוּת. וּבְסוּדוֹר שְׁבַח זֶה

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מִשְׁרָה עָלְיוֹ אוֹתוֹ עַל. אַחַר כֵּן
סְדוֹר תְּפִלַּת מִיִּשְׁב, וּתְפִלַּה
מַעֲמֵד, לְקִשְׁרֵם כְּאַחַד.

בֹּא רֵאֵה סוֹד הַדְּבַר, אִף עַל גַּב
שְׁתַּפְּלֶה תְלוּיָה בְמַלְל וּדְבוּר
הַפָּה - הַכֹּל תְלוּיָה בְעַקֵּר הַמַּעֲשֶׂה
בַּתְּחִלָּה, אַחַר כֵּן בְּדְבוּר וּבְמַלְל
הַפָּה. אֵיזָה מַעֲשֶׂה? אֵלֶּא אוֹתוֹ
מַעֲשֶׂה שְׁעוֹשֶׂה הָאָדָם בַּתְּחִלָּה
כְּמוֹ תְפִלָּה זוֹ. וְלֹא יִתְפַּלֵּל אָדָם
תְּפִלָּה, עַד שִׁירָאָה מַעֲשֶׂה
בַּתְּחִלָּה כְּמוֹ הַתְּפִלָּה.

מַעֲשֶׂה רֵאשׁוֹן (בְּרֵאשׁוֹנָה מַעֲשֶׂה)
בְּשַׁעַת שְׁאָדָם קָם - צָרִיךְ לְטַהַר
עַצְמוֹ בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כֵּן יִקְבַּל
עָלָיו עַל זֶה, יִפְרֹשׁ עַל רֵאשׁוֹ
פְּרִיסַת מִצְוָה. אַחַר כֵּן יִקְשֹׁר
קִשְׁרֵי הַיְחוּד, שֶׁהֵם תְּפִלִּין, (מַהוּ
תְּפִלִּין?) תְּפִלָּה שֶׁל רֵאשׁ וְשֶׁל יָד,
וְלִתְקַנָּם בְּקִשְׁרֵי אֶחָד בְּשִׁמְאֵל
וְעַל הַלֵּב, כְּפִי שְׁבַאֲרֵנוּ (שִׁיר
הַשִּׁירִים ב) שְׁמֵאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי
וְגו'. וְכַתּוּב (שֵׁם ח) שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם
עַל לִבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ. וְהָרִי
בְּאַרְנֹנֵי. וְזֶהוּ הַמַּעֲשֶׂה שֶׁבַּתְּחִלָּה.

אַחַר כֵּן, בְּשַׁעַת שְׁאָדָם נִכְנָס
לְבֵית הַכְּנֻסַת, יִטַּהַר עַצְמוֹ
בַּתְּחִלָּה בְּקַרְבָּנוֹת, בְּדְבוּר הַפָּה.
אַחַר כֵּן יִקְבַּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
זֶה, לְפָרֹשׁ עַל רֵאשׁוֹ (פְּרִישַׁת מִצְוָה)
בְּשִׁבְחֵי דוֹד הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ הַמַּעֲשֶׂה

בְּסְדוֹרָא דְשִׁבְחֵי דְדוֹד, דְּאֵינּוֹן סְדוֹרָא דְעוֹל
מַלְכוּתָא. וּבְסְדוֹרָא דְשִׁבְחָא דָא, אֲשֶׁרָא עָלֶיהָ הֵהוּא
עוֹל. לְבַתֵּר סְדוֹרָא דְצְלוֹתָא דְמִיִּשְׁב, וְצְלוֹתָא
דְמַעֲמֵד, לְקִשְׁרָא לֹן בְּחָדָא.

תָּא חֲזִי רִזָּא דְמֶלֶךְ אִף עַל גַּב דְצְלוֹתָא תְלוּיָא
בְּמַלּוּלָא וּדְבוּרָא דְפּוּמָא, כְּלֵא תְלוּיָא
בְעַקֵּרָא דְעוּבְדָא בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר בְּדְבוּרָא
וּבְמַלּוּלָא דְפּוּמָא. מָאן עוּבְדָא, אֵלֶּא הֵהוּא עוּבְדָא
דְעַבִּיד בַּר נָשׁ בְּקַדְמִיתָא, כְּגוּוּנָא דְצְלוֹתָא הוּא,
וְלֹא יַצְלִי בַר נָשׁ צְלוֹתָא, עַד דִּיתְחִזִּי עוּבְדָא
בְּקַדְמִיתָא כְּגוּוּנָא דְצְלוֹתָא.

עוּבְדָא דְקַדְמִיתָא (ס"א בְּקַדְמִיתָא עוּבְדָא) בְּשַׁעַתָּא דְכַר
נָשׁ קָאִים, פָּעִי לְדַפְּאָה גְרַמִּיָּה בְּקַדְמִיתָא.
וּלְבַתֵּר יִקְבַּל עָלֶיהָ הַאי עוֹל, לְפָרֹשׁא עַל רִישִׁיָּה
פְּרִישׁוֹ דְמִצְוָה. לְבַתֵּר יִתְקַשֵּׁר קִשְׁרוֹא דִּיחַוּדָא דְאֵינּוֹן
תְּפִלִּין, (מַהוּ תְּפִלִּין) תְּפִלָּה שֶׁל רֵאשׁ, וְשֶׁל יָד. וְלֹא תִקְנָא
לֹן בְּקִשְׁרוֹא חָדָא בְּשִׁמְאֵלָא, וְעַל לֵבָא, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמֵאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וְגו'. וְכַתִּיב
(שִׁיר הַשִּׁירִים ח) שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ.
וְהָא אוּקִימָנָא. וְדָא הוּא עוּבְדָא בְּקַדְמִיתָא.

לְבַתֵּר בְּשַׁעַתָּא דְכַר נָשׁ עָאֵל לְבִי כְנִישְׁתָּא, יְדִבִּי
גְרַמִּיָּה בְּקַדְמִיתָא, בְּקַרְבָּנִין, בְּמַלּוּלָא דְפּוּמָא.
לְבַתֵּר יִקְבַּל עָלֶיהָ הַאי עוֹל מַלְכוּת, לְפָרֹשׁא עַל
רִישִׁיָּה (פְּרִישׁוֹ דְמִצְוָה) בְּשִׁבְחֵי דְדוֹד מַלְכָא. כְּגוּוּנָא

שפורס על ראשו פרישת מצוה. אחר כך תפלת מיישב כנגד תפלין של יד, ואחר כך תפלת מעמד שהיא כנגד תפלין של ראש. וזה כמו זה. מעשה כמו דבור. ודאי במעשה ודבור תלויה התפלה.

דְּעוֹבְדָא דְּפָרִישׁ עַל רִישֵׁיהּ פְּרִישׁוֹ דְּמִצְוָה. וְלִבְתָּר צְלוֹתָא דְּמִיּוֹשֵׁב, לְקַבֵּל תְּפִלָּה שְׁל יַד. לְבְתָר צְלוֹתָא דְּמַעֲמָד, דִּהִיא לְקַבֵּל תְּפִלָּה דְּרִישָׁא. וְדָא כְּגוּוֹנָא דְּדָא. עוֹבְדָא כְּגוּוֹנָא דְּדַבּוּרָא. וְדָא בְּעוֹבְדָא וּמְלוּלָא תְּלִיָּא צְלוֹתָא.

ואם פוגם את המעשה, הדבור לא מוצא מקום ששורה בו, וזו לא תפלה, ונפגם האיש ההוא למעלה ולמטה, (ולא עוד, אלא) שצריך להראות מעשה ולמלך דבור עליו, וזוהי תפלה שלמה. אוי לאיש שפוגם בתפלתו, עבודת רבונו, עליו כתוב (ישעיהו א) כי תבאו לראות פני וגו'. גם כי תרבו תפלה אינני שמע.

וְאִי פָּגִים עוֹבְדָא, מְלוּלָא לָא אֲשַׁכַּח אֲתָר דְּשִׁרְיָא בֵּיהּ, וְלָאוּ אִיהוּ צְלוֹתָא, וְאִתְּפָגִים הֵהוּא בְּרִישׁ לְעֵילָא וְתַתָּא. (ולא עוד אלא) דְּבַעֲיָנָן לְאַחֲזָא עוֹבְדָא, וְלִמְלָלָא מְלוּלָא עֲלֵיהּ, וְדָא הוּא צְלוֹתָא שְׁלִים. וְוִי לִיהּ לְבַר נֶשׁ דְּפָגִים צְלוֹתִיהּ, פּוּלְחָנָא דְּמֵאֲרִיָּהּ. עֲלֵיהּ כְּתוּב, (ישעיהו א) כִּי תִבֹּאוּ לְרְאוֹת פְּנֵי וְגו'. גַּם כִּי תִרְבוּ תְּפִלָּה אִינְנִי שׁוֹמֵעַ, דִּהָא בְּעוֹבְדָא וּבְמְלוּלָא תְּלִיָּא מְלֵתָא.

שהרי במעשה ודבור הדבר תלוי.

ספר אור הזהר (עמוד 279)

אמר הבעל שם טוב זכרונו לברכה: בג' דברים הכלל הפך ממה שאמרו אחד המרבה ואחד כו' ובלבד שיבנו, אלא אחד המבון כו' ובלבד שירבה, אמירת הזהר מסגל לנשמה, שקידת מקואות מטהר הגוף, נתינת צדקה, אמרו רבותינו זכרונם לברכה: הנותן סלע לצדקה בשביל שיחיה בני הרי זה צדיק גמור, דעל כל פנים מחי' את העני. (נתיב רש"י בשם "מורי", הלא הוא הרב הצדיק רבי הלל מפאריזש) יעסק בספר הזהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר, מפל מקום הלשון של הזהר מסגל לשכינתא ולנשמתא לקרא בו יותר מפל עסק התורה. (תקון ליל הושענא רבא, ספרי יראים) וכמו ששמענו בפרוש מפי אדמו"ר הזקן (בעל התניא) בליאזני, שיש בחינת טמטום המה וכו', ולזה מועיל קריאת דברי הזהר הקדוש אף דלא ידע מאי קאמר. (תנה אריאל, להר"א מהומיל, שמות עמוד ס"ד)

טז) אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום

אף מי שלא יבין הזהר ילמד בכל יום דבר מה, כי הלשון הוא מסגל לנשמה.

(הנהגות צדיקים - הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבודפסט)

יז) להנצל ממחשבות זרות בעת התפלה

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם אדמו"ר הזקן (בעל התניא) נשמתו בגנזי מרומים: סגלה למחשבות זרות בעת התפלה הוא ג' דרכים וכו', וכן ספר הזהר הלשון מסגל לנשמה אף על פי דלא ידע מאי קאמר, ולכן פיון שג' דברים אלו אינם צריכים בונה, לכן מועילים לטהר המחשבה ממחשבות זרות. (ספר מנגל עו, מאמרי דברי אלקים חיים מאדמו"ר תב"ד, עמוד תכ"ו)

ש"ש עשרה דברים הם להסיר כל המונעים בתפלה וכו', והג' הוא עסק ולמוד דברי מוסר הנמצאים בזהר מלשון הארה, שמאיר במקום החשך שהוא חקמת אמת. (לקוטי תורה פרשת תבוא)